

Mi-ai dăruit un timp de cercetare

Lucica Boltasu

Mi-ai dăruit un timp de cercetare,
Un timp de încercări și de durere,
Am poposit smerit în trupul care,
L-ai modelat cu sfântă-ndemânare,
Pentru o clipă, ce curând va piere.

Mi-ai dăruit o clipă de splendoare,
O clipă-n care tainic mă ascund,
Mă învelesc în mantiile stelare,
Ca să-nțeleg ce ești și cât de mare,
E harul Tău și cât sunt de plăpând.

Mi-ai dăruit un timp de har în care,
Să meditez, să-mi deslușesc menirea,
Un timp de dor, privind albastra zare,
De-alin și de adâncă-nfiorare,
Ca să-nțeleg iubirea și jertfirea.

Mi-ai dăruit o clipă de iubire,
O clipă-n care-am învățat să sper,
Mă simt bogat, acum sunt o sclipire,
O piatră, ce prin sfânta-Ți șlefuire,
Va fi curând un diamant în cer.

Mi-ai dăruit o viață, o minune,
O viață care trebuie trăită,
Atunci când drumul pare o genune,
Când plâng și n-am durerea cui îi spune,
Voi ști că Tu, ești viața mea-mplinită.

28/10/12, Barcelona-Lucica Boltasu